

Juryrapport

Beste plot

Pijnloos prikkeldraad

In Pijnloos Prikkeldraad worden we ondergedompeld in een utopie die toch een dystopie blijkt -of toch weer niet? Het is een ideeënroman die na de laatste pagina door blijft sudderen bij de lezer en zoals goede science fiction betaamt, vooral ook iets zegt over déze tijd.

In de schaduw van het verhaal ligt steeds de dreiging van geweld, van een uitbraak uit het systeem, maar dit boek durft een geheel andere afslag te nemen. Tegelijkertijd is Pijnloos Prikkeldraad ook een coming-of-age roman die verhaalt over een hyper-analytische hoofdpersoon die de chaos van de wereld tracht te vangen met zijn denkvermogen, een jongeman die nog iets door te maken heeft voordat hij zich een man kan noemen en hij de wereld aan kan kijken zoals deze is.

Het boek zet de lezer aan het denken en houdt je constant bij de les. Daarnaast is duidelijk dat de schrijver de nodige kennis van zaken heeft en in dit in kloeke zinnen over kan brengen. Een prachtig boek met een onverwacht einde!

Sanne ter Zee – De laatste date

In De laatste date wordt Gemke de ochtend na een personeelsfeest naakt wakker in het huis van haar baas. En voor haar staat: zijn vrouw ... Hoe ze daar komt en wat ze gedaan heeft? Ze weet het niet. Als blijkt dat haar collega op het feest om het leven is gekomen, gaat Gemke op onderzoek uit. En stuit ze op een geheim dat ze liever niet had willen ontdekken.

De opbouw van het boek is goed doordacht en origineel. Sanne gebruikt verrassende wendingen en sterke cliffhangers. Zonder de clou te verklappen – we vonden de ontknoping onverwachts.

In dit boek is niets wat het lijkt en niemand wie je denkt dat hij is. En soms word je wie je niet wil zijn. Of is dat een leugentje om bestwil?

Frank Peters – Het meisje bij het venster

Frank Peters bewijst dat een thriller niet hoeft te beginnen met een lijk dat gevonden wordt. Zijn personages hebben zo hun eigen sores. Die spelen zich af tegen het grotere geheel: het vinden van het laatste schilderij van Vermeer.

Peters zorgt dat je als lezer helemaal in het verhaal gezogen wordt. Twee verhaallijnen dansen om elkaar heen; het verleden en het nu. De twee hoofdpersonen draaien om elkaar heen én Peters speelt met feit en fictie.

Het meisje bij het venster is een boek dat je niet meer weg kunt leggen. Hij heeft duidelijk een eigen stem, die vooral goed past bij het hoofdpersonage Rik. Als er meer boeken gaan volgen, kunnen we ons voorstellen dat lezers zeggen 'dit is een echte Peters'.